

mel Slerdrian. Ligeledes troer jeg, for at nævne et andet Exempel, at Postvæsenet ikke har indlagt sig stor Fortjeneste ved den Maade, hvorpaa Forbindelsen i vore egne Farvande har været ledet i den Tid, Krigen har været. Det har været høist overraskende for mig, at, efterat for lang Tid siden Skibsfarten paa Kiel er aabnet, ganske vist med endeel indskrænkende Foranstaltninger, men dog saaledes, at der ikke er det Mindste til Hinder for at faae den gamle Dampskibsfart med Korsør aabnet paany, har man dog bevaret den kun paa Grund af Tidsforholdene indrettede Forbindelse over Land, der medfører, at den hele indenlandske Post indtræffer til Kjøbenhavn Kl. 10 1/2 om Aftenen og maa henligge ubenyttet til Kl. 7 eller 8 næste Morgen, da den først saa distribueres, hvilket medfører et stort Tab af Tid, Noget, der for alle Forretningsfolk spiller en stor Rolle, og Noget, som et Postvæsen, der har modtaget en saadan Udvikling som det danske, ikke burde finde sig i saa længe. Sæller jeg ikke meget, er der overhovedet i vort Postvæsens overordnede Administration indtraadt en vis Slappelse. Det Samme gjælder sikkert om det locale Kjøbenhavnske Postvæsen. Naar man kommer til Postcontoiret her i Kjøbenhavn faaer man wilkaarligt et Indtryk deraf; man seer disse mørke, uhyggelige Localer, hvor Personalet neppe har Plads til at røre sig, naar der er Noget at gjøre, og hvor der saa til andre Tider hersker en uhyggelig Tomhed, indrettet endnu den Dag idag som for tredive Aar siden, uden mindste Forsøg paa den systematiske Orden og hensigtsmæssige, praktiske Indretning, som andetsteds i en saa væsentlig Grad letter Forretningsgangen baade for Personalet og for Publicum. Det er virkelig et Postcontoir, som ikke i Aaret 1870 burde præsenteres i Danmarks Riges Hovedstad, ikke et Postcontoir, som kan siges at være Norm og Mønster for, hvad der bør forlanges af en Administration, ogsaa i ydre Henseende; netop ved en saadan Forvaltningsgreen, der idelig kommer i Berøring med Omverdenen, er det ydre Udseende ikke ganske ligegyldigt, thi den Orden, Regelmæssighed, Bestemthed og Accuratesse, der kræves i den hele

Forvaltning, maa helst finde sit Udtryk ogsaa i den reent ydre Fremtræden, ellers gaer det let saaledes, at, hvad der er Sjudfferi foruden, efterhaanden ogsaa føder Sjudfferi forinden. Men, som sagt, dette er kun nogle Skyggesider, det vilde være ubilligt at tillægge dem en saa stor Vægt, at man derover skulde glemme de virkelig gode Egenskaber, der udmærke vort Postvæsen; jeg haaber kun, at denne Lov vil blive Signalet for den nuværende Finantsminister til at gribe lidt energisk ind i denne meget retskafne gamle Maskine, der kan trænge til lidt kraftig Impuls for med de gode Kræfter, som den i mange Henseender endnu har, at vækkes til kraftigere Liv og komme til ogsaa i sit Ydre at svare til Tidens Fordringer.

Loven har i det Hele Krav paa Erkjendtlighed, men det kan ikke negtes, at den baade begaer nogle enkelte mærkelige Inconsequenter, og at den midt i al sin Liberalitet har adskillige besynderlige illiberale Pletter. Samtidig med, at den virkelig bestræber sig alvorligt og ærligt for at møde Tidens Krav og yde Børgerne den letteste og bekvemteste Forbindelse med hinanden indbyrdes, stikker af og til den gamle bureaukratiske Mistænksomhed Hovedet op og indsætter Bestemmelser, der ere saa besynderlige, at det kun kan være Stykker af det gamle Klædebon, der ere blevne fiddende i den nye Skjorte; jeg haaber, at Folkethinget skal være istand til med Finantsministerens Billigtelse og Understøttelse at fjerne disse Papper, saaledes at den nye Klædebragt virkelig kan blive af eet Snit og een Støbning. Blandt Inconsequenter skal jeg først nævne een lille, fordi den mulig kunde faae en vis praktisk Betydning, og dog maaskee har stødt ikke saa saa Medlemmer. Derksom man vil kaste Blikket paa §§ 8 og 9, som omhandle Forpligtelse for forskjellige private Entreprenører af Befordringer, Skibsførere osv. til at føre Posten for en vis bestemt Betaling, saa vil man der lægge Mærke til den noget besynderlige Forskjel, som der er imellem Reglen i Slutningen af § 8 og i Slutningen af § 9 med Hensyn til det Bederlag, der skal gives for Befordring, idet man nemlig paa det ene Sted har sat en Betaling alene efter